

ÇOK YÜCEL

Ç O K B İ Ç O C U K

BÜTÜN
ESERLERİ
6

Papirüs Yayınları
Şiir Dizisi

ISBN 975-7432-06-7
975-7432-12-1
8.Basım, Haziran 1998

ÇOK Bİ ÇOCUK
Can Yücel

Copyright: Papirüs Yayınları, 1991

CAN YÜCEL

BÜTÜN ESERLERİ 6

ÇOK Bİ ÇOCUK

"Kİ SİZLER İÇİN YAZILMIŞTIR BU SADELER..."

REFİK DURBAŞ

"Çok Bi Çocuk" Can Yücel'in ilk basımı 1988'de yapılan sekizinci şiir kitabı.

Can Yücel'in şiir sözlüğündeki adıyla "müsemma" bir kitap, öteki kitaplarında olduğu gibi...

Şöyle bir anımsayalım:

İlk kitabı, "Yazma" Yücel'in ilk şiirlerini yazmasıyla müsemma. "Sevgi Duvarı" sevgi şiirleriyle müsemma. Ardından "Bir Siyasinin Şiirleri" siyasetle müsemma...

Bu, öteki kitapları için de geçerli.

Bunu, "Gergedan" dergisinin Ekim 1988 tarihli sayısında Enver Ercan'la yaptığı söyleşide şöyle özetliyor Can Yücel:

"Aslında kitaptaki şiirlerin hepsi aynı minval üzere olacaktı. Çocukça şiirlerden küçük bir kitapçık. Ama kitabı yayıncıya teslim ettikten sonra yayınlanması için epey bekledik. Biliyorsunuz bir kitabın yayınlanması Türkiye'de olay haline geldi. Kâğıt pahalı, yayıncılarda para yok... Bir sürü sorun. Bu bekleme devresinde başka şiirler de ekledim kitaba, bütünlüğü biraz bozuldu."

Evet, adı "Çok Bi Çocuk" ama, bir çocuk kitabı değil. Yani çocuklar için yazılmış, o anlamda alışılmış bir çocuk kitabı değil. Can Yücel'in adı geçen konuşmada altını çizdiği gibi "çocukça" duyarlılıktan oluşmuş bir şiir kitabı...

Burada şu da söylenebilir. Aslında Can Yücel'in bütün şiiri izlediğinde bu "çocukça" duyarlılığı bulmak mümkün değil mi?

Neden olmasın...

Araya yine şiir izleğinde asla vazgeçemediği "güncel"e not düşme, günün "tarih"ine gönderme yapma duygusu ön plana çıkar görünürse de... Araya bu anlamda şiirleri serpiştirilmiş olsa da...

"Çok bi Çocuk"un en ilginç şiirleri bence, Can Yücel'in ""çocukça" bir duyarlılıkla kendi çocukluğundan, daha doğrusu, "çocuk" geçmişinden izler taşıyan şiirleri.

Örnek mi?

Kitaba adını veren "Çok Bi Çocuk" şiiri...

Şiir, hem Yücel'in "çocukça" duyarlılığının ipuçlarını vermesi bakımından ilginç, hem de onun şiirlerinin geçirdiği evreleri ele vermesi bakımından. Şiir "içerek" sözcüğüyle başlıyor, aynı sözcükle bitiyor: "Ve hâlâ içerek" Ama sözcük aynı olsa da anlamı değişik. İlk dizede "içerideki" anlamına gelen sözcük son dizede "içme" eyleminin karşılığı olarak yer alıyor şiirde.

Can Yücel'in "muhacir"likten "maacir"lige geçişi gibi...

"Çok Bi Çocuk"ta altı çizilmesi gereken başka bir şey: Yücel'in doğa tutkusu.

"Yaz Hoşgörüler", "Güz" gibi şiirler şiir dünyamızda şimdiye kadar görülmemiş bir başka duyarlılığı, bir başka canlılığı, bir başka "doğa"ya bakışı söylüyor.

Can Yücel'in "doğa"yla kurduğu dinamik bağın bir göstergesi...

Sözlerimi Enver Ercan'ın Can Yücel'le yaptığı adı geçen konuşmayla noktalamak istiyorum.

Enver Ercan soruyor:

"Dikkat edilirse, "Bir Siyasinin Şiirleri"nden bu yana bir oldu bitti, bir patlama şiiri yazıyorsunuz..."

Can Yücel'in yanıtı şöyle:

"Bunu resim gibi düşünün. Modern resmin en önemli özelliklerinden biri de ise birdenbire başlama, beklenmedik, daha önce tasarlanmıştan yola çıkma, kafanda hazır bulunmayan bir şeyle işi halletme meselesidir. O zaman hakkındaki peşin hükümlerin devreye giremiyor. Yaptığın resimde, yazdığın şiirle çıplak olarak beraber oluyorsun."

"Çok Bi Çocuk" işte bu "çıplaklık"ın şiir.

Çocukluğun çıplaklığının, "doğa"nın çıplaklığını, tarihe not düşmenin, "güncellik"ın çıplaklığının...

ÇOK Bİ ÇOCUK

OKTAY'A

1960'larda Kuzguncuk'daki evine
Ziyarete gelmiřtik,
Cevat vardı, Teoman vardı...
Kapıyı sen açtın,
Gözlerinde deniz hâreleri
İy'ki geldiniz çocuklar, dedin
Sosyalizmi göreceğim gelmişti.

Ne gezer o zaman bizde
-şimdi de öyle ya-
Sosyalizmi temsil...

Ama hiç kuşkusuz yok, Oktay,
Sosyalizmin göreceği gelecek seni.

TANSIK GERÇEKÇİLİĞİ

İNSANIM BEN... VE TANIĞIM
KENDİM OLAN O TANSIĞA...

İNTİZAR

Seni beklerken polis radyosu dinliyorsam
Başına bir kaza mı geldi diye merakımdan değil
Ne de vapurun batması ürkütüyor beni...
En münasip program o düşüyor da ondan,
Seni böyle saatlerdir kuru tahta üzerinde
Karakolluk olmuş gibi beklerken...

BİR ENİK İÇİN ÇİN ŞİİRİ

Onbeş gündür hiç durmamacasına yağdı yağmur,
Doğdun doğalı demek ki
Zulmetten, rutubetten göz açamadın, arkadaşım...
Gökyüzü (OHH) kasvetli bulutlardan arındı gayrı,
Bak, anan kapmış ensenden usulca
Güneşe çıkarıyor seni,
Gün kavuştuğunda da yeniden alıp ağzına
Deminki duvar oyuğuna yatıracak...
Belleğin yok, biliyorum,
Yine de geçirdiğin bu deneyim
İlerdeki havlayışını yönlendirecek.
Dört ayağın da çukurda, kalıbı dinlendirinceye dek
Aydınlıklar ürüyecek, aydınlıklar üreteceksin
Gecenin karagoncoloslarına karşı...

MİRAC

Deli kedi deli deli
Ne arıyorsun ağaçların üzerinde?
O kuşu tuttun muydu
Başın göğ'e erecek diğ'mi?..
O kuş ki zümrütüankâ...

CANHAVLIİYLE

Durduğum karlı yamaçtan yukarı
Deniz aldı başımı
Saçlarım sakallarımla ak
Yediyor beni karşıya
Ağamın yanına
Dragos'taki ağıla

Bir gemi geçiyor üstümden çocuk
Armasıyla güneşin

Canhavliyle sıyrılıyorum sulardan
Dünyaya dünya gözüyle bakması son defa

Nasılmış göreyim diye

AKŞAMLA İNTİHAR

Kaşık Adası'nın üstünde
Kızarıp palladı mıydı güneş
Kimse kalmasın dünyadan başka
Bu güzelim dünyadan başka
İnsanları denizleri ağaçları ve herbişeyiyle

Ben hariç

BİR RESMİN KARŞISINDA

Nâzım'a

Tasvir gibi bakma öyle yüzüme
Bakar gibi gökyüzüne
Mahzun mazun
Mazlum, mazlum!.
Ölmekle silinir mi sandın,
Silinir mi, bre hâyin,
İnsanları sevme suçun?..

Diktim bahçeme üç nar
Ağam gelir bakar diye,
Gelmiş ki benden habersiz,
Bakmış ki onlara zaar
Üçü de açtı narların.

BİR SÖYLENTİ

*Ben şimdi nasıl yaşayacağım, Mefharet,
Sensiz?*

Demiş, öyle diyorlar

29 Haziran'da Edip Cansever.

SISLEY'DEN

Avcuna kapatılmış ay fincanı
Sisler iinde Őehir sıcakık
Aıktan geen teknelerin fenerleriyle

Güvertesinde vapurun mor
Bir türkü sanar olmalı ki kendini
Kendi kendine okuyor

Ve bir ocuk yanından denize
Düşse kadar yalnız

AŞK ÇOCUĞU

Nezih'e

Pencerelerin kenarından
Sarkmış tül perdeleri
Pembe Evin
Uçup uçup yüz sürüyorlar
Karşı tepedeki manastırın selvilerine

Rüzgârla eğilip doğruldukça
Sardunyalara, biberiyeler,
Hiç korkma
Karda ölüm yok sana bugün

Leylekler daldı birden göğün acentasına
Gidip-gelme almak üzere Güneye hicret
Sen de gel diyorlar kanatlarıyla,
El sallıyorum ben de yattığım yerden
Leyleklere Leylim-Leylim
Diye diye

Güneşle karışık bir esinti geçiyor şakağımdan
Uzatıyorum elimi denizden yeni çıkmış senin serinliğine,
Göğsümün, karnımın, kasıklarımın, bacaklarımın
Tüyleri kamaşıyor sevinçten

Uyanıyoruz sonra
Dizine yatırıp beni çingene benlerimi sıkıyorsun
Gümüşlü zurnası dikiliyor havaya çeribaşının
Işıklar bir bahriye çiftetellisi çalıyor yüzümde

Hay allah
Yine tutuldum galiba
Derken bir aşk çocuğu doğuyor
Çırpınan denizin karnından
Bu şiir

Ağlarken gülüyor
Ve ağlıyor gülerek
Tuzlu damlalarıyla güneşin,
Sözcükler yanıp yanıp sönerken
Körpecik teninde
Uzaylardan aparttığım yıldız bitleriyle.

KONUŞ

Karım terketti kendini

Garip koydu beni o garibim Türkçeyle

Oturuyoruz karşı karşıya sabahlara dek

Konuş!

Konuş!

Konuş!

Kalaba Köyü'nde konuşlanmışım ben meğer...

BAHAR YAZISI

Yavuz Erkoçak'a

Geçen bahar

Hayyam'dan kalma

Acı bir umut şairi ben

Yanılıp yanmışım ki fena

Nasıl toz kondururum şimdi

Şu önümüzdeki bahara

Kaçamaz aldanacak

Bademlerin aldanmasına

REZİSTANS

Gözlüklerimi yitirdim
Âma oldum bikez daha
Çüküm ezildi havanda
İflâhım kesildi...
Şaşılacak şey
Yaşıyorum hâlâ
Bu helâda!...
Amma dayanıklıymışım
Bir ama!..

Ne biçim gülmüş
Bu tahammül!..

TAKAZA

Güneş zaptediyor gözlerini
Kar çiçeklerine belenmiş
Balarlarıyla

Döşegini kara kışta
Bu tahtaboşa seren
Şaşkın şaire meheldir

Döşümde mongoloyit bir düş
Düştü düşecek...
Yüreğim kenarından tırtıklanmış zehirli bir vişne ekmeği...
Deliriyum bir fare kovalıyor Antonson bir kediyi
Fareyi de F-16 bir martı...
Eli kulağında çifte bir soykırım
Efkârımdan kan işiyorum...

Hangi gün doğdum, hatırlamıyorum, olsun...
Ama şimdiden göreceğim geldi sizi kestane ağaçları
Şimdiden gözümde tütüyorsun karım
Son gözağrım...
İnsanallah ölürüm yarın...

İDRİS'İN ŞU İŞİ!

İdris adam mıydı? Yoo!
İdris bir bilim adamıydı...
İdris insan mıydı? Yoo!
İdris insan bir insandı...

Hiç kaçmaz urulup Çanakkale'de bin martı olacaktı
Şaha kalkmış siperinden şehit bir ihtiyat zabiti...
Sezdiğinden belkim bunu, okudu iktisadı
Pohuna yanmasın için bidaa bir Ciresunlu

Asker dedi, sivil dedi, eşindi durdu
Esatirdi ada vapurunda son okuduğu...
Dayanamadı yalana, dayanamadı prostatı
Kaldırmadı bünyesi içinde yaşadığımız bu despot saati

İdris'in şu işine bak!
Marksist bir ekonom!
Olur mu güzel kardeşim olur mu?
En keynesyen organından
Sidikli bir salgı bezinden böyle
Olur mu yakalanmak!

Sen özlediğin sivil topluma gidiyorsun artık
Herkesin ahretlik olduğu, herkesin çıplak
Ve kıyamete dek kıyam etmeye aşk...

DÜŞE DURDUK BİR EYYAM

Düşlerin yitmesiyle
düşükde düşercesine
asansör ne gezer
80. buluttan...

Çocuklar mıydı onlar
dönmeyecekler mi geriye?
Benim bir kardeşim düşmüştü böyle
Annem karalar bağlamış kocamıştı adetâ
Haftalarca sarılıp öpmediydi beni...

Gelincikler mi yoksa o düşen düşler
Gelecek bahara yaylım ateşleri gibi
Dağlarda açacak kır gerillaları mıydı onlar

ALLAH KABUL ETSİN Kİ...

Vakfeyledik nefsimizi diyanete, riyazete

Kifayet etmez oldu üç aylık oruç

Dört ayları tutuyoruz gayrı:

Recep

Şaban

Kenan

Ramazan

Mahkeme kararıyla yüksek
nafaka ödüyor muntazaman
dünyaya geldi geleli
kaç bucak olduğunu dünyanın
mufassal gösteren ona
iki gözbebeği için
yazdığı şiirle

FOTOFİNİŞ

Bıktı uçak uçmaktan
İndi
İndi
Çakıldı yedi kat yerin dibine
O saray halısı cennete değil
Uçmak olmayan yere
Cehenneme

ÇOK Bİ ÇOCUK

İçerek bahçen içinde defne yapraklarıydı gölgen
Hışırtilarla seyrederken üzerlerinde
Eflâtun bir fino peşinde
Loş ve nefli yılanlardı bi görünüp bi yiten...
Sarmaşıklerle sarmaş dolaş
Gece bekçisiydin geceye...
Gündüzleri başka bir ıssızlık
İhlamur kokularıyla ikindileri
İçin geçer olurdu hep...
Vaktaki-yıllar sonra doğacak kızın boyamış olmalı-
Alacalara belenmiş bir tosbağa yavrusu
Dokundu o yaz, sağ ve yalın ayağının başparmağına
Korkudan öleyazdın
O ân işte sübyan koğuşundan meşruten tahliye oldun...

Yaban topraklarını lânetli
Bir yaban domuzu gibi
sivri burnunla sürerken
muhacirlikten maacirliğe

Sezdirmeden sana başucunda
bir selvi bitiyordu hiçbitme
İrzına kastı güya gökyüzünün
akça pakça ve ebru bulutlara doğru
Tırmanıyor tırmanıyor tırmanıyordu
yemyeşil bir metafor

Öyle serseri bir kurşun oldun ki sonunda
Dan dedin kendi kendini vurdun
Sen ki kaanun kuvvetinde bir kararnâmeyle
Çocukluktan ceffel kalem ihraç olunmuştun
Tohuma kaçsan da sersem siklerin tohumlarıyla
Savrularak Atatürk bulvarında LSD avenülerine,
Ecel denen Enterpol'e acilen teslim olana dek
Çok sabıkalı ama, çok çocuk bir çocuktun
Hep o ihtiyarlamış çocuk bahçen içinde
Ve hâlâ içerek...

BAŞSAĞLIĞI

Havada kar sesi var

Eli kulağında

bir kadeh çalınacak kaldırıma

bir kahkaha

Yâni gün boyunca yarın

billur bir yüreğimin kırıkları

üzerinde yürüyeceksiniz Atilla'nın

O Altınbaşınız sağ olsun diye

Teşviki-ye'den taa Atalanta'ya

Yorgun elmalar derleyerek viranelerde

Güneşsiz bir güneşte

Düşe kalka

Atilla ki bir Kar Adam şimdi

Boğulmuş tipisinde boğma rakının

ALTTAN ALMAYAN ALTAN'A

Satranç masasında
konuşulmaz be Çetin
Taşın sür derler adama
Sittin senedir sırtında ki o
Sivri Ada'yı
Hem *Şah olmaktan evlâdır mat*
Dememiş miydin sen Fil Tarihinde

ÇALINDI

Kapı çalındı
Açmaya davranayım derken
Uyandım ki
Çamların altında yatmıyor muymuşum
Sırtüstü,
Hücum etti gözlerime
Göğün mavisi

Hoş
Böyle de
Kapıyı açtım sayılır
Diğ mi

Aynı kapıya çıkmasa bile

YAZ HOŞGÖRÜLERİ

I

Birer birer yandı ışıklar
Karşı bayır Bağlarbaşı...
Ağaçlar gün boyu süren cehennemi sıcaktan
Yorgun, mahsun ve mahmur,
Dostu görünmüş sanki sokak başından
Elleri dolu,
Birden aydınlanıyor yüzleri
Gülümsüyor meşeler, akasyalar

II

Işıklar ki güneşin veletleri
Ortalığı kasıp kavurduktan sonra
Yorgun düşünce akşamla
Adalar üzerinde denize,
Düştüler birbirlerine
Kırdılar birbirlerini...
Kırıldı, kırıldı ışıklar

III

Uçuk bir su Riva'da
denizden rivayet
kumlar içinde mahvî
elmasî bir çengelli iğne
Kuytusunda koşuşan çocukların
köpüren ayaklarıyla
büsbütün ihtiyarlıyorlar...

Bunca hoş bir görüşü karşısında doğanın
nedir içinde kopuşan bu hoşundu
bu onulmaz sitem?
Lağım akıyor muymuş meğer
size güzel güzel anlattığım o
o güzelim açmağa!..

Geçen gün yolum düştü tekrar
Kumlarla kapamışlar üstünü açmağın
Kedi bokunu örter gibi...

GÜZ

Güneşin batışıyla hızlanan yağmur
Alı al-moru mor
Veryansın ettikçe çamlığa
Alev aldı kanlıca mantarları

Damlalar ki zıpızıplar'ını atıp çukurlara
Toprak yiyen yercücesi çocuklar,
Heybeli'nin fersude bakırından
Nar pekmezi dudakları

Sarardı derken poyraz yanı yangının
Ve kurtulup yamaçtaki çınarın alnında
Döne döne havalandı bir yaprak
Güzz dedi değmesiyle
Deniz denen o çürük suya

Çay demleme demedim mi ben sana
Kaçırdın adanın bütün tavşanlarını
Gözlerim nasıl ıssız baksana

O hatun bir peri masalıydı uçuk
Erkeklerin babasıyla oynayan bir kız çocuk
Etekleri uçuşarak geldi miydi o eteksiz
Kimse yokmuş gibi kalabalıkta arsız
Otururdu senin benim kucağıma kimsesiz
Neydi maksadı bilmem
Bu kadar ucsuz bucaksız
Belki de çoğalmaktı
Cinsimiz olan yalnızlığımız
Kalktı mıydı kucağımdan dünya daha da yalnız
Anlamadım işi neydi
Belki de bir intikam
Seni seviyorum derdi
Bu değil geçen nisan

REST MAKAMINDAN ŞARKI

O servinin yeşili karanlıktan da koyu
-Dibinde Ressam Yusuf başaşağı oturmuş-
Horasanların örölmüş tersyüzüne bir kuyu
Koşmuş koşmuş da sanki, birden amuda durmuş...
Ressam Yusuf'un yüzün gençlikten kuruş kuruş

İsviçre dağlarından kaçırıp Ursula'yı
Kuzguncuğun içinde bir mekan kurmuş
Balarısı ölüp de bitmeyince balayı
Kemençeyle çalınan bir mezamir tutturmuş
Ressam Yusuf'un yüzü hem Mernuş hem Tebernuş

O servinin gölgesi karanlıktan da kuyu

BİR EVLİYAYA

İlhan Koman ki tıraşsız heykeltıraş
Uçmağa doğru sakallı...
Elinde bombalarla bebekler
Heykel gibi olmayan heykeller,
Taşınırdı garip maacir
Güneyinden Kuzeyine Kutupların
Battı batacak teknesiyle
Varmak için Edirne'ye
Selimiye'ye

Kimsenin kimsesi yok
Herkes bin kimesne
Kapımın zili her çekilişte
Kimo diye sesleniy'om
Tahtaboştan eğilip
İtalikle kendime

RÜBAİ

Galsemalı ruhlardır kaynayan bu akıntı,
-Şekspir'in Hamlet bile ne feci şaşırmıştı-
Boğaz'ın kanalından bu tayflar tayfasına
Karşıcı çıkmış, bakın, gözüpek kaç güz martı!

TAVUK - KARASI

Boşandı gözleri
Ne tavşan ne karnıbahar
Aşk-merdivenlerini bile görmüyor
Kendi eliyle diktiği
Bir Karga tünemiş önünde bir gölgeye
Kımıldamıyor hiç

Kırk yıl önce ölmüş ninesi
Bir ninni okusa Neyir
Dirilir belki

DAVETSİZ MİSAFİR

Bir sûret hatim indiriyor hatmilerin içinden
Gözlerimin içine mütamâdi,
Yağmurdan kaçmış yağmur kuşu kadar yanlışı
Ve ne kadar ne kadar ıslak
Neredeyse allaha inanacak
Ellerimin dallarına asılmış
Kimseye yaramaz o yarasa
Kapalı bir açının zaviyesinden

Böyle çorapsız-morapsız
Himaye-i Etfal Balosuna gidilir be kardeşim

KIŞLIK

Linyit bir hayvan bu
Kaçmış damından
Selviye kiskancından
Teke kokularıyla
Ağıyor göğsü duman
Biteviye

GAGALI AGALARA

Kalpleri yüz dolarlık dolarlar...
İşin tuhafı onlar da kalplar...

ALTHUSSER'İN İZİNDEN

Sen ölürsen, Güler, mahfoldum gittim
Ve madem kendimi öldürmek istiyorum
İlk işim seni öldürmek

HOŞÂMEDİ

Karanlığın tavşanı ışık
Allah tarafından kovalanan
Usanmış artık
Nur içinde yatmak istiyor
Akşam oluyor demek ki

Kim çaldıysa çalmış yeryüzünün yüzüne
Kırıklarını o güzelim çiçek dürbününün
Topladım toplayacağım derken
Parça parça oluyor çılgın martılar...
Tam o manzara işte!

Ve çelik yaylı bir somya deniz
Kendi kendinin üstüne gerilmiş

Bir korku çalındı kulağıma kordondan
Bir tuluat insanlığı
Hayırsız sırtlarıyla bişeye bakıyorlar

Serilmiş taşların üstüne
Buz gibi bir Düşistan
Ayıp bacağında bir buluğcin
Üstünde bir mavi rüzgârlık
Şakağında bir ekimoz

Kumralmıř diyorlar Almanya'dan
Kesin dönüş yapmıř bir hafta önce
Büyük Ada'nın (elbet küçüğünde) otururmuş ailesi
Bir söylentidir gidiyor
Geliyorlar işte böyle saatlerde
İçeriden ve dışarıdan geliyorlar
Kimisi böyle ölü
Kimi dipdiri
Dışarıdan ve içeriden geliyorlar
Umudumuzun çocukları

YAZDAN KALMA

Zeyyat Selimoğlu'na

Düşeyazdım o izbede acımdan
Yoksa hiç çıkmasa mıydı dışarı? -
Kamaşmayla cazgır kapının kasası
Karşımda Kürekçi-Bahri Sokağı!
Yazdan kalma bir gün derler a
Aynen o tertip bizim eşik,
Yazcıların giderken allaha emanet ettiği
Kimi vahşet, kimi tekir, kimi kör
Bir ordu kedi
Devirmişler çöp tenekesini
Şölen üstüne gelmişim ben de,

Yalnız,
İleride elektrik direğinin dibinde
Günebakarcasına
Bir sarman yatıyor teklifsiz,
Yaz boyunca, Kablo'nun orda
Sabahın onundan ikindiye beşe
Adamış bedenini Tanrıça Ra'ya
Ateşin bir hatun vardı ya
Onun için farketmiyor anlaşılan
Yaz güneşiymiş, kış güneşiymiş...

- Yoksa hiç girmese miydim içeri? -

ORHAN VELİ'NİN KULAĞIYLA

Kuzguncuğun orda Fethipaşa korusunda
İstanbul'u dinliyorum gözlerim kapalı...
Taa Eminönü'nden, Yeni Caminin dibine dibine
O ihtiyar, o ayyaş Karaköy Köprüsü yerine
Kurulacak asri, ama üzümsüz o asma oto-köprü için
Demir Kazıklar çakan şahmerdanın gürültüsü geliyor
Güm! Güm! Güm!
İstanbul'u özlüyorum
Gözlerim kapalı...

AYNANIN KARŞISINDA

Bunca çeşit dudaktan sonra
Başka bir dudak daha oldun,
Aferin bana kadın!

MESAFELİ

Orhan Veli'ye

Nerden geliyor acep
Bu benim garip garipliğim?

Evden uzaklaştıkça değil
Ne de uzağında evin
Eve yakınlaştık yakınlaştıkça
Artıyor eve hasretim

YUNANI BİR SONE

Dün birden cehenneme döndü cehennem
Persofone yeryüzüne göçtüğünden
Sonbaharla dönsün de bak göreceksin
Hades nasıl cennet olacak yeniden!

ÇİFTESÖZ

Heybeli'de bir kahvede

Masadan masaya bir ses:

- Hangi vapurla geldin?

- Sana ne!

- "Sana ne" diye bir vapur yok ki!

FEMİNİZMA

Karşı tepede asmış Kadınlar bayraklarını
Yamalı, ama akpak
Arap-sabunu kokan çarşafı,
Basma entarileri, fanilâ göynekleri, kısacık donları
Dağ-başını-duman-almış okuyor
Rüzgârda...

Çocuk bezleri ki
İkına sıkına üç yılda karalanan
Feminist romanları değil,
Üç saatte bir aralanıp boklanan
Boklanıp arlanan
Nâmelerdir yollanacak onlar ilerde
Kışlalara, mapuslara
Hepsi okunuyor burdan oğullarına
Ve de erkeklerinin çamaşırları
Geceden asıldığı için, gusulden
Donmuşlar biraz
Çözülüyorlar handiyse güneşte,
O donları, o atletleri ki
O kadınlar gözleriyle
Bulut gibi yeniden ilahlar olsunlar diye
Haftada iki ve en az yedi
Tercihen alacakaranlıkta
Sallabaş olmama
Ve bırakmama şartıyla bir hamlede hamile...

Kasabın çırağı Apo
Onüç ondört yaşlarında
Çıta gibi bir oğlan
Baktım dolanıyor bizim sokakta
Ne lan, dedim, ne arıyorsun?
Amca, dedi, üç gilom guşbaşı
Telefonlan istediler de
16 numarasından bu sokağın
Yok öyle bir numara...
Önüme düştüm ben de Apo'nun
Gerçekten yok öyle bir numara
Ondörtlü evi geçtiğinde
Bir yangın yeri çıkıyor sırada...
Karşı komşulara da sorduk, onlar da bilmiyorlar...
Anlaşılan, dedim, hortlaklar matrak geçmiş sizinlen!
Hortlaklar değil ama, dedi bizim hanım
Aç kediler telefon etmiştir dükkâna, niye olmasın!

CIĞARA BIRAKMA KAMPANYASI

Cıgara içmek için bu millet
Yılda bır trilyon 200 milyar sayıyor...
Bu zebellâ meblağın yüzde altmış
Dolaylı vergi olarak kaydediliyor
Bütçenin yüzde yâni...
Madem emir büyük yerden geliyor
Be bakın bütün kokarcalar
"Zehir Bu İçtiğiniz!" diye bas bas bağıyor,
- Sağlığımızı geçtik, yok ya zâten!-
Sırf görülsün diye kim mert, kim nâmert
Bırakalım çocuklar, bu meret,
Şu Dr. Nikotin denen kâfirin icadını
Bırakalım hep birden Allah Aşkına!
Dişimizi sıkalım biraz!

Gün gelir, püfürdetiriz sonra
Neşemiz neşe,
Elcağızımızla ekip derlediğimiz,
İplere dizip güneşlerle kuruttuğumuz
Güzelim sarı sarmalarımızı
Tüttürdüğümüz fabrika bacaları gibi
Bu rejinin cenazesine karşı
Günahı yöneticilerin boynuna!
Emir onlardan, bizden uyması!...

POETİKA

Yalnızlığı sevmiyorum
Yalnız kim ola ki
Kendim...
Kendimin kendini sevmiyorum
Kediler hariç...

Kahve ocakçısı olacaktım ben
Tuttum kavlimi
Yazdıklarım sa hep nafile
Hep nişanlı angaje ıslloganlı
*Can, diyorlar, bir kahve yap şu dümenin ağzına
Kallâvi olsun!*

Bende yoksa kahve, yemişçiden tedariklenip
Ve cezveyi ateşe sürüp, üstüne yemenini, şekerini
Taşırmadan pişiriyorum;

Biliyorum, bilmez miyim bu kahve ocağınnan
Ocağımızı bucağımızı
Isıtamayacağımı!

İşte onun içinde de içim titreyerek
Cezvenizi sürüyorum ateşe

Bir kahvenin hatırı vardır değil mi
Bir kahvenin, bir şiirin hatırı?.

Dileğim sizden
Tersine bir reklamla!
OKAMAYIN BENİ!
Ki sizler için yazılmıştı bu sadeler...

Ben ki *Özellştiri* lafını icadeden herif
Hiç böyle medhiye düzmemiştim
Kendi kendimi düzüp...

Kime mi?
İnsafın insafsızlığı
Tekrarın tekrarsızlığı gibi
Ve GEBE
Kime mi
Elbette size
Aziz müşterilerime...

C

ok Bi Çocuk Can Yücel'in yaşama sevincini hınzır imgelerle döktürdüğü kitabıdır. Okurken, derin bir hazzın, sıcak bir coşkuya dönüşerek yüreğimizde kaynadığını duyumsarız. Yaşadığımız onca boğuntunun kedere, acıya dönüştüğü o umarsız an'larda bile, insan olduğumuzu, yaşama tutunmamız gerektiğini, direnmenin zorunluluğunu duyumsarız. Hatta yaşamın böyle inişli çıkışlı yolunun bizi insanlaştırdığını da. "Bir Enik İçin Çin Şiiri"ni okuyup da yaşamla İntihar"ı okuyup da doğayla iç içe "Bir Resmin Karşısın- renişin verdiği onuru değil. Bu örnekleri ço- si Can babayla, onun başbaşa almak...

M. Cengiz.

İnsanım ben... ve tanıdım
Kendim olan o tansığa

9 789757 432067

ISBN (TK) 975-7432-06-7
ISBN 975-7432-12-1

KAPAK : AYŞE GÖL